

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Εκδιδόμενη κατά Παρασκευήν.)

<p>ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ Διατρίβων ὁ τίχος λεπτά 25 Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν</p>	<p>Ὁ Συντάκτης ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.</p>	<p>ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΟΜΗΣ ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 44. Πηρωσία καθ' ἑξαμήνην</p>
--	--	---

Λιμενικά.

Τὸ λιμενικὸν ζήτημα τῆς ἡμετέρας πόλεως ἔλαθεν ἐπ' ἐσχάτων φάσιν αἰσιωτέραν καὶ εἰσηλθὲν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς διευθετήσεώς του. Ἐνὸς πρὸ ἄλλοι πάντες ἐνούζαμεν διὰ τὸ περιλάλητον τοῦτο ζήτημα περιήλθεν εἰς τὸ ἀδιέξοδον, διὰ τὸ ἰνέφικτον τοῦ συμβιβασμοῦ μεταξὺ τοῦ ἐργολάβου καὶ τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς, διὰ τοὺς ἄλλοι οὗς ἐξέτερον τῶν μερῶν προσέβαλεν, αἰφνης ἐνέσκηψεν ἰν τῷ μέσῳ ἡ γνώμη τοῦ ἀρχιμηχανικοῦ τῆς γαλλικῆς ἀποστολῆς κ. Κελενέκ, ὅστις διὰ μακροῦ καὶ περιστάτωμένου ὑπομνήματός του πρὸς τὴν λιμενικὴν ἐπιτροπὴν καταδείκνυσι τρόπον συμβιβασμοῦ τῆς ὑφισταμένης διαφοράς πρακτικώτατον καὶ συμβιβάζοντα τὰς ἀξιώσεις, τὸσφ τοῦ τόπου ὑποκαὶ τῆς ἐργολαβίας.

Ἐκ τὸ προηγούμενον φύλλον ἐξεθέταμεν κεφαλαιωδῶς τὸ σύστημα τοῦ συμβιβασμοῦ ὅπερ διὰ τοῦ ὑπομνήματός του ὑπέδειξεν ὁ κ. Κελενέκ εἰς τὴν ἡμετέραν λιμενικὴν ἐπιτροπὴν, ἐξ ἰδιαιτέρων δ' ἀναπτύξων αὐτοῦ, ἐγένετο τοῦτο γνωστόν τῷ κοινῷ τῆς πόλεως ταύτης, τὸ ὁποῖον οὕτω ἠδυνήθη νὰ ἐκτιμηθῇ τὴν ἀξίαν τοῦ προτεινομένου συμβιβασμοῦ μεταξὺ τῆς ἐργολαβίας τοῦ λιμένος καὶ τῆς ἐπιτροπείας αὐτοῦ. Εὐτυχῶς τὸ κοινὸν μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸ ὀξυδερκίαν, κατείδεν εὐθὺς ἐν τῷ προταθέντι ὑπὸ τοῦ κ. ἀρχιμηχανικοῦ τρόπῳ τῆς διευθετήσεως τῆς λιμενικῆς διαφοράς, τὴν μόνην δυνατὴν καὶ ὠφέλιμον λύσιν τῆς ἀμφισβήτησεως καὶ τὴν παύσιν ἐκκρεμότητος λίαν ἐπιζητίας τῆ πόλει. Εἶναι ἀπίστευτος ἡ γενικὴ τῆς τῆς ἀποδοχῆς ἢ εὐτυχῶς παρ' ἡμῶν ἡ γνώμη τοῦ κ. Κελενέκ ἡμεῖς τοῦλάχιστον οὐδένα ἐνετύχημεν ἀμφισβητοῦντα τὴν πρακτικότητά αὐτῆς καὶ μὴ εὐχόμενον ὑπὲρ τῆς ἀποδοχῆς τῆς. Διὰ τοῦτου δὲν θέλομεν νὰ ὑποσημάνωμεν, ὅτι ὁ τύπος δὲν αἰσθάνεται, ὅτι καλεῖται διὰ τοῦ προτεινομένου συμβιβασμοῦ καὶ τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἀρχικοῦ τοῦ λιμένος σχεδίου, εἰς νέας καὶ βαρυστάτας θυσίας, καὶ ὅτι δι' αὐτοῦ παραιτεῖται κεκτημένων δικαιωμάτων του, ἀλλ' ὅτι ἐν τῇ πλήρει συναισθήσει τούτων κατανοεῖ, ὅτι ἐκεῖ ὅπου ἤχθη τὸ ἀκανθώδες τοῦτο ζήτημα, δὲν δύναμεθα νὰ ἔχωμεν τὸ λιμενικὸν ἔργον τετελεσμένον ἐν βραχεῖ χρόνῳ, ὡς αἱ ἀνάγκαι τοῦ τόπου απαιτοῦσιν, ἀνευ θυσιῶν καὶ ὅτι ὁ προτεινόμενος τρόπος τῆς διευθετήσεως τῆς ὑφισταμένης ἀμφισβήτησεως παρέχει σὺν ταῖς ζητούμεναις θυσίαις καὶ ἀντιστάθμισματά ἀξία λόγου καὶ συμπληρωτικὰ τοῦ λιμενικοῦ ἔργου κατασκευάσματα.

Ὡς γνωστόν, κατὰ τὸν παρὰ τοῦ κ. Κελενέκ προτεινόμενον συμβιβασμόν, ἐπιφέρονται τροποποιήσεις εἰς τὸ σχέδιον Πασχάλ, αἵτινες ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν ἐπεκτάσιν τῶν ἐκ τοῦ λιμένος ὠφελιμάτων καὶ εἰς τὴν ἰκανοποίησιν τοῦ ἐργολάβου διὰ προσθέτων ἔργων, μενουσῆς ἰσχυρᾶς κατὰ τὰ λοιπὰ τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως τῆς ἀποκοπῆς καὶ τῶν ἄλλων ἐγγυήσεων αὐτῆς.

Ἡ ἐπέκτασις τοῦ κυματοθραύστου κατὰ 280 μέτρα πέραν τοῦ μώλου ἀγίου Νικολάου καὶ πρὸς βορρᾶν αὐτοῦ, ἐκρίθη παρὰ τοῦ κοινῷ ὡς ἔργον

πρωτίστως ἀνάγκης διὰ τὴν πόλιν καὶ τὸ ἐμπόριον αὐτῆς, καὶ ὀρθῶς ἐρέθη ἐν τῷ ὑπομνήματι τοῦ κ. ἀρχιμηχανικοῦ, ὅτι: ἂδὲν θὰ εὐρεθῇ καὶ εἰς μόνος κάτοικος τῶν Πατρῶν ὅστις δὲν ἤθελε συμμερισθῇ τὴν γνώμην του ταύτην. Ὅντως ἅπαντες ἐνταῦθα ὤκτειραν πάντοτε τὴν μονομέρειαν τῆς χρησιμότητος τοῦ κατασκευαζομένου λιμένος, ἀποβλέποντες εἰς τὴν προρῦλαξιν καὶ ἀσφάλειαν τῆς μεσοδρινῆς μόνον παραλιακῆς πλευρᾶς τῆς πόλεως καὶ ἀφίνοντες ἀσκεπῆς καὶ ἔκθετον εἰς τὴν ὁρμὴν τῶν κυμάτων, ὀλόκληρον τὴν βορρινὴν αὐτῆς πλευρᾶν, ἥτις ἐν τούτοις ἐνέχει οἰκοδομήματα ἐξυπηρετικὰ τοῦ ἐμπορίου καὶ πικιλίων ἄλλων συμφερόντων. Ἀκόμη ἐπὶ τοῦ πνεύματος τοῦ κοινῷ ἐπέδρασε καὶ ἡ ἰδέα ὅτι διὰ τῆς προτεινομένης ἐπεκτάσεως ἡ χωρητικότης τοῦ ἡμετέρου λιμένος, ἥτις λογίζεται γενικῶς ἀνεπαρκῆς εἰς τὰς ἀνάγκαις τῆς ναυτιλίας, εὐρύνεται οὐσιωδῶς ὥστε νὰ ἐπαρκῆσῃ εἰς ὅλας τὰς χρεῖαις τοῦ ἡμετέρου ἐμπορίου. Ἄν δ' εἰς ταῦτα προσθέσωμεν, ὅτι τὸ κοινὸν εἶχε πεισθῇ ὅτι ἡ διακοπὴ τῶν λιμενικῶν ἔργων καὶ ἡ εἰς ἄλλον ἐργολάβον ἐκχώρησις αὐτῶν, ἤθελεν ἀποβῆ λίαν ἐπιζημία τῷ τόπῳ, ὅτι δι' αὐτῆς ἀνεβλάτετο ἐπ' ἀπειρον ἡ συντέλεσις τῶν ἔργων, ὡς καὶ ἡ συμπλήρωσις αὐτῶν δι' ἀναποφεύκτων τινῶν λιμενικῶν κατασκευασμάτων, ἐδυσχεραίνετο δὲ ἡ ἀνεγερσις τοῦ ἀποφασισθέντος τελωνιακοῦ καταστήματος, εἰς τὸ ἐμπόριον τῆς πόλεως μετὰ στοργῆς ἀποβλέπει ταὶ ὅτι τέλος τίθεται διὰ τοῦ προτεινομένου συμβιβασμοῦ τέμα εἰς ἀμφισβήτησιν ἥτις μᾶς κατέστησε γελοῖους, εὐκόλως δυνάμεθα νὰ δίδωμεν τοὺς λόγους δι' οὗς τὸ κοινὸν ἐδράξατο τῆς γνώμης τοῦ κ. Κελενέκ, ὡς ἀγκύρας σωτηρίας τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου καὶ τῆς ἀξιοπροσπελίας του.

Εὐτυχῶς, καθ' ἃ ἀσφαλῶς μαθάνομεν, καὶ ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ συμμέριζομένη πλήρως τὰ τὴν περὶ συμβιβασμοῦ γνώμην τοῦ τόπου, δὲν ἀπέχει πολὺ τῆς ὀλοσχεροῦς ἀποδοχῆς τοῦ προταθέντος συμβιβασμοῦ.

Οὕτω δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν ταχεῖαν τὴν λύσιν τοῦ περιλάλητου ζητήματος καὶ τὴν παύσιν ἀμφισβήτησεως λίαν ζημιώδους τῷ τόπῳ, καὶ ὅτι διὰ τοῦ προσεχούς φύλλου θὰ εὐρεθῶμεν εἰς τὴν εὐάρεστον θέσιν ν' ἀναγγείλωμεν τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις τὴν ἄσιν μεγάλου τοπικοῦ σκανδάλου.

Ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπόφασιν αὐτῆς πρέπει ν' ἀντλήσῃ ἐκ τῆς συνειδήσεώς της καὶ ἐκ τοῦ ἀληθοῦς φρονήματος τοῦ τόπου, ὅπερ πολυτρόπως ἐξεδηλώθη ἤδη ὑπὲρ τοῦ προταθέντος ἐπ' ἐσχάτων συμβιβασμοῦ, νὰ περιφρονῆσῃ δὲ τὰς συκοφαντίας παρακόπων καὶ σαλευομένων διανοῶν καὶ τὰς ἐκφάνσεις τῶν δημοκόπων αἵτινες θεβαίως καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέλουσι προκύψαι εἰς μέσον ἵνα ἐκμεταλλευθῶσιν ἀτομικὰ ὠφελήματα ἐκ τῆς καθολικῆς τοῦ τόπου ζημίας.

Τὰ ἐπόμενα σχετικὰ τοῖς ἀνω ἐπιστελλονται ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν παρ' ἀξιοτίμου συμπολίτου, αἵτινα δημοσιεύομεν ἵνα ἀκουσθῶσιν ὅλας εἰ ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἰλικρινεῖς γνώμαις.

Τὸ λιμενικὸν ζήτημα εἰσηλθεν εἰς νέαν πάλιν περιόδον, τὴν τοῦ συμβιβασμοῦ διὰ τροποποιήσεως μικρᾶς τοῦ ἀρχικοῦ σχεδίου αὐτοῦ καὶ δι' ἐπεκτάσεως πρὸς βορρᾶν τοῦ ἱστορικοῦ κυματοθραύστου. Μιαιρᾶς σύμπτωσις... οἱ ὑπὸ τοῦ κ. Πασχάλ σχεδισθέντες λιμένες ἐν Ἑλλάδι ἐναυάχισαν σχεδὸν ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, Πατρῶν, Κατακόλου, Καλαρῶν.

Τὴν ἰδέαν ἀναθεώρησε τοῦ σχεδίου Πασχάλ ὑπεδείξαμεν πρὸ τῆς πρὸς ἐκτέλεσιν παραχωρήσεως αὐτοῦ, ἐπανελάδομεν δ' εἰδικώτερον ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 548 φύλλῳ τοῦ «Φορολογουμένου» τῆς 31 Μαΐου 1885, καθ' ἣν ἐποχὴν συνεζητεῖτο ἡ πραγματοποιηθεῖσα ἰδέα τῆς πειραματικῆς κατασκευῆς ἑκατὸν μέτρων κυματοθραύστου.

Ἐπὶ τῆς ἰδέας αὐτῆς ἐπανερχόμενοι δὲν προτιθέμεθα παντάπασιν νὰ γνωμοδοτήσωμεν, ὡς ὅπως ἀναρμόδιοι, ἀλλ' ὅπως ἀναμνημονεύσωμεν τοὺς λόγους ὑφ' ὧν ὠρμήθημεν.

Οἱ λιμένες οἱ περιβαλλόμενοι διὰ κρηπιδώματων μεγάλου γραμμικοῦ μήκους, εὐρέων, καλῶς ἐφωτισμένων καὶ εὐπροσίων εἰς πλοῖα πάσης χωρητικότητος, θεωροῦνται εἰς ἀρμόδιότεροι διὰ τὰς ἀνάγκαις τῆς ναυτιλίας τοῦ αἰῶνος μας.

Ἡ παρὰ τῆς πόλεως μας πολὺ μικρὸν μήκος παρουσιάζει σχετικῶς διὰ κρηπιδώματα, διότι καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι, ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου αὐτῆς μέχρι τοῦ ἑτέρου, κατασκευάζονται τοιαῦτα ἀρμόδιως, ἀμφιβάλλομεν ἂν θὰ ἦτε δυνατόν νὰ διατίθενται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν πλοίων χίλια μέτρα, — μήκος θεβαίως ἀνεπαρκέστατον — δέον ὅθεν νὰ ἐπιζητηθῇ ἄλλως ἡ θεραπεία τοῦ μειονεκτημάτων τούτου.

Ὁ Κυματοθραύστης, ἡ μᾶλλον ὁ Πολιωθεῖστος, δι' ὃν καταδαπανώμεθα ὑφ' ὅλας τὰς ἐποφεῖς πρὸ πολλοῦ, καὶ συμπληρούμενος δὲν θὰ ἦτε δυνατόν, κατὰ τὸ σχέδιον Πασχάλ, νὰ χρησιμοποιηθῇ δι' ἄλλο τι, ἐπειδὴ δὲ πολλὰς περιπετείας ὑπέστη ἄχρι τοῦδε καὶ ἤδη προτείνεται τροποποίησις αὐτοῦ δι' ἐπεκτάσεως — καὶ τοῦτο πρὸς διευκόλυνσιν τῆς μετὰ τοῦ ἐργολάβου συνεννοήσεως — φρονούμεν, ὅτι θέλει εἶσθαι πολὺ προνοητικώτερον νὰ προκληθῇ μελέτη ὅπως νέα, ἐὰν τροποποιήσῃ τοῦ σχεδίου θεωρητῆς συμφέρουσα, ὅπως δι' αὐτῆς κατασταθῇ ὁ λιμὴν ὅσον εἰς τὰ εὐπροσιώτερος καὶ περιεκτικώτερος ἐν τῷ αὐτῷ χώρῳ καὶ διὰ τῶν αὐτῶν περὶ τοῦ ἔργου.

Ὁ μέγας Κυματοθραύστης, ὁ καλύπτων τοὺς νέους λιμένες τῆς Μασσαλίας χρησιμοποιεῖται καὶ ὡς προκυμαία καὶ κρηπιδώματα, ὑπὸ τὸ ὄνομα Quai des Anglais, συγκινοῦντα μετὰ τὴν λοιπὴν ξηρᾶν διὰ κινήτων γεφυρῶν πόσας καὶ ὁποῖας ὑπηρεσίας προσφέρει, ὁ οὕτως χρησιμοποιούμενος Κυματοθραύστης, εἰς τὰς ἀτμοπλοϊκὰς ἰδίως εταιρίας, διὰ τὸ εὐπρόσβητον, ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐκθέσωμεν οἱ ἀρμόδιοι ὡς ἐρευνήσασιν καὶ φωτισθῶσιν κατὰ πόσον παρομοία διασκευὴ τοῦ ἡμετέρου κυματοθραύστου ἐστὶν δυνατὴ καὶ ἐπιωφελέης διὰ τὰς Πάτρας.

Συγκοινωνία τῆς προκυμαίας Καλαβρύτων μετὰ τοῦ Κυματοθραύστου δύναται νὰ ἐπιτευθῇ διὰ κινήτης γεφυρᾶς, ἀλλὰ φρονούμεν ὅτι ἀσημάντους

ή μάλλον ἀμφιβόλου ὑπηρεσίας θέλει προσφέρει ἐκτός τούτου. ἢ παρ' αὐτὸν προσέγγισις πλοίων θέλει δυσχεραίνει τὴν κυκλοφορίαν τοῦ λιμένος, ἀλλὰ καὶ ἡ μεταφορὰ τῶν ἀποβιβαζομένων ἐπ' αὐτοῦ εἰδῶν θέλει εἶσθαι βραδεία καὶ δαπανηρὰ, αἰτε ἐκτελεσθησομένη ἐπὶ μήκους ἐνὸς περιήτου χιλιόμετρον, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἐπιβίβασις ἀντιστρόφως.

Καθ' ἡμᾶς ἀντὶ τοῦ, εἰ ἐνεακοσίων μέτρων μήκου, μεμονωμένου Κυματοθραύστου—χρηστέμονον ὡς τοιοῦτου—ἢ χρησιμοποιοησομένου διὰ τῆς προκυμαίας Καλαβρύτων, ὡς εἴρηται, ἀλλὰ δι' ὑπηρεσίας ἀμφιβόλου πρακτικότητος—ὑποδεικνύμεν ἑτέραν ἰδέαν κατὰ πολλὴν ὥσως εὐκατορθωτοτέραν καὶ πρακτικωτέραν, ἥτοι:

1) Νὰ προεκταθῆ ἡ προκυμαία ἀγίου Νικολάου τόσο καὶ οὕτως, ὥστε νὰ καλύπτῃ ἀπὸ τοὺς Ν. Δ. καιροῦ πᾶσαν τὴν ἀρκτικὴν παραλίαν τῆς πόλεως, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Β. σταθμοῦ τοῦ Σ. Π. Α. Η.

2) Νὰ συνενωθῆ ἡ προκυμαία Καλαβρύτων μετὰ τοῦ Κυματοθραύστου εἴτε διὰ μολώσεως εἴτε διὰ κινητῆς γεφύρας, καὶ νὰ ἐπεκταθῆ ἐπίσης τόσο καὶ οὕτως ὥστε νὰ καλύπτῃ ἀπ' ἑτέρου, ἐκ τῶν Ν. Δ. καιρῶν, τὴν νῦν προκυμαίαν ἀγίου Νικολάου.

Οὕτως ἐὰν ἡ ἰδέα ἀποδειχθῆ ἐκτελεσίμος καὶ ἐπιτευχθῆ, θέλει ἀποκτήσει ἡ πόλις δύο λιμένας ἀνεξαρτήτους μὲν, ἀλλ' ἀλληλοπροστατευομένους, παρέχοντας δὲ πλεονεκτήματα ἀσυγκρίτως μεγαλύτερα τοῦ ὑπὸ ἐκτέλεσιν σχεδίου, ἥτοι περιεκτικότητά τριπλασίαν καὶ πλέον ὥσως, κρηπιδώματα εὐπροσιτώτερα, εὐχρηστότερα καὶ μήκους πολλὴ μεγαλύτερου μετὰ τῶν προκυμαίων κυματοθραυστῶν, ὥσως δὲ καὶ ἀσφάλειαν λιμενικὴν ὑπεριέραν. Καὶ σὺν τῷ χρόνῳ τῶν ἀναγκῶν πολλαπλασιαζομένων θέλει εἶσθαι πλέον εὐκόλον νὰ σχηματισθῆ καὶ ἕτερος λιμὴν διὰ τῆς προκυμαίας ἀγίου Ἀνδρέου.

Ἀφοῦ τὰ πράγματα ἀφίκοντο εἰς τὸ σημεῖον εὐρίσκονται—χωρὶς ν' ἀναζητήσωμεν τὰς αἰτίας—φρονούμεν ὅτι θέλει εἶσθαι εὐχρῆς ἔργον καὶ τὰς ζημίας τῆς πόλεως θέλομεν κατὰ πολλὴν μετρίασιν, ἀν' ἐπιφελήσωμεν εἰς ἔργα, ἐκ τῆς παρούσης λιμενικῆς περιόψεως, καὶ βελτιώσωμεν κατὰ τι, ἀν μὴ διορθώσωμεν καθ' ὅλα, καὶ κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐποχῆς μας, τὸ ὑπὸ ἐκτέλεσιν σχεδίου τοῦ λιμένος μας. Τοιαῦτα ἔργα—ἐλαττωματικῶς ἢ ἑλλιπεῶς—ἐκτελεσθέντα ἀπαξ, δὲν θεραπεύονται κατόπιν, καὶ δι' οἰαοδήποτε θυσίας, καὶ μάλιστα ἐν Πάτραις ὅπου οὔτε τὸ φυσικὸν σχῆμα, οὔτε ἡ θέσις τῆς παραλίας τὸ ἐπιτρέπουσιν.

Π.

Τὰ ἐπόμενα δύο ἀρθρίδια περὶ δικαστικῶν, εἰσι προϊόντα τῆς γλαφυρᾶς γραφίδος τοῦ ἀλλοτε διατριβογράφου τοῦ «Φορολογουμένου», ὅστις ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Κ. Ἔλεγε μετὰ δυνάμεως καὶ πειθοῦς τὴν πολιτείαν τῆς πρώην δημοτ. ἀρχῆς καὶ ἰδίᾳ τοῦ πρώην δημοτ. Συμβουλίου, διὰ σειράς ἀρθρῶν πολυσημάντων. Ἡδὴ δι' ἄλλης ἀρθρῶν σειράς θὰ ἐπιληθῆ τοῦ ἐλέγχου ἐκτρόπων τινῶν δικαστικῶν πράξεων, εἴτινα θ' ἀναγνωσθῶσι μετὰ προσοχῆς. Τὴν εὐθύνην ἐντούτοις τῶν γραφομένων ἢ σύνταξις τοῦ φορολογουμένου ἐπαφίνει ὁλόκληρον εἰς τὸν γράφοντα.

Δικαστικά.

Ὅτε συνεζητεῖτο ἐν τῇ Ἑθνικῇ Συνελεύσει ἡ περὶ ἰσοβιότητος τῶν δικαστῶν διάταξις τοῦ καταστατικῶ ἡμῶν Νόμου, εἰς τῶν διαπραπестέρων νομομαθῶν, ὁ αἰδιμος Κόκκινος, καθηγητῆς τότε τοῦ Πανεπιστημίου, ἀνὴρ βαθυτάτης ἐπιστημονικῆς παιδείας, καὶ μεγίστης πείρας τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων, ἀπέκρουσε τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ τούτου ὑποστηρίζας ὅτι τότε καὶ μόνον εἶναι καλὸν νὰ καθιερωθῆ ἡ ἰσοβιότης τῶν δικαστῶν, ὅταν ἡ δικαστικὴ ὑπηρεσία μωρφωθῆ εἰς

βαθμὸν διακρίνοντα τὰ δικαστικὰ πρόσωπα ἐπὶ ἐπιστημονικῇ παιδείᾳ, ἐπὶ δικαστικῇ ἀρετῇ καὶ χρηστότητι, ἀλλῶς τὸ προνόμιον τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας ἤθελε κατασταθῆ φάθλον ὄργανον εἰς χεῖρας τῶν ἰσοβίων.

Τὰ εἴγια καὶ ἱερά ταῦτα λόγια σοφοῦ καθηγητοῦ, δὲν ἐλήφθησαν δυστυχῶς ὑπὸ σκέψιν, καὶ ὁ περὶ ἰσοβιότητος, θεσμοῦ ἀναγραφῆς ἐν τῷ συνταγματικῷ ἡμῶν χάριτι, καὶ ἐπὶ εἰκοσμετίαν σχεδὸν ἐφαρμοζόμενος, ἀπεδείχθη ὁ κύριος παράγων τῆς ἐξαχρείωσως καὶ τοῦ ἐξευτελισμοῦ ὑπ' ὃν διατελεῖ σήμερον ἡ ἐν Ἑλλάδι δικαιοσύνη διότι ἡ διὰ τοῦ θεσμοῦ τούτου, κατὰ τὸ πλείστον, ἐξασφάλισις τῆς ἀμεταβίβας, ἀκνηρίας, ἀκινότητος καὶ πάντων τῶν ἐλαττωμάτων κακοῦ δικαστοῦ, ἐνισχύει τὴν θρασυτάτα καὶ τὴν ἀφορορᾶν καθ' ἣς ματαίως ἀντεπεξέρχεται ἡ ἐλαχίστη μειονότης τῶν ἱκανῶν, τιμίων καὶ τῶν ἐναρτέων, οἵτινες ἀναφαινόμενοι ποῦ καὶ ποῦ ἐν τῇ δικαστικῇ σταδιοδρομίᾳ.

Δὲν παρέρχεται ἀτυχῶς ἡμέρα καθ' ἣν ἡ δικαστικὴ ἐξουσία, εἴτε ἐν τῇ σφαίρᾳ τοῦ ἀστυκοῦ δικαίου ἐνεργούσα, εἴτε ἐν ἐκείνῃ τοῦ ποινικοῦ, νὰ μὴ κατενέγκῃ τραύματα κατὰ τῆς περιοσίας, τῆς ζωῆς ἢ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου θλιβερωτάτα συνεπάγοντα τὰς συνεπείας τοιοῦτοτρόπως δὲ ἡ κοινωνία πρὸς δύο μεγίστους καὶ φοβερούς ἐχθρούς ὑποχρεούται ἐκάστοτε ἢ ἀντιπαλαίῃ, χάριν τῆς συντηρήσεώς της! Ἀφ' ἐνὸς μὲν πρὸς τὴν ἐπίβουλον τάξιν τῶν πονηρῶν καὶ κακοποιῶν ἀνθρώπων, ἀφ' ἑτέρου δὲ πρὸς τὴν ἐπικίνδυνον καὶ διεσθαρμένην δικαστικὴν χορείαν ἐξ ἣς καὶ τ' ἀθεράπευτα κακὰ ὑφείλει ν' ἀπεκδέχεται.

Ἐν ἄλλοις Κράτεσιν ἔνθα παρατηρεῖται, ὅτι ἡ ἰσοβιότης ἐρίζοβησε, καὶ ἡ δικαστικὴ ὑπηρεσία κατέχει τὴν προσήκουσαν τῇ ἰερότητι τοῦ ἀξιώματος θέσιν, οἱ δικασταὶ διακρίνονται οὐ μόνον διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτῶν τελειότητα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν, τὴν εὐλικρίνειαν, τὴν εὐθύτητα καὶ τὴν δικαστικὴν ἀρετὴν δικαστικῇ δὲ ἀρετῇ περικοσμεῖται ὁ δικαστῆς ἐκεῖνος ὅστις εἰς τὰς σκέψεις καὶ ἀποφάσεις αὐτοῦ ἔχει ὁδηγὸν τὸν νόμον, τὴν δικαιοσύνην, τὴν εὐλικρίνειαν καὶ τὴν εὐθύτητα μακρὰν προκαταλήψεων, φθόνου, μίσους, ὀργῆς, φιλοδοξίας καὶ πάσης πλαγίας σκέψεως ἀτιμαζούσης τὴν ἰερότητα τοῦ ἀξιώματος, ἀποφασίζει οὐχὶ ὅ,τι θέλει, ἀλλ' ὅ,τι πρέπει, ἔχων πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν οὐ μόνον πόσον ἐκτείνεται ἡ ἐξουσία του, ἀλλὰ καὶ μέχρι τίνος ὄριου ὀφείλει νὰ ποιῆται χρῆσιν αὐτῆς. Δικαστῆς μᾶς τῶν ἀρετῶν τούτων στερούμενος δὲν παρέχει ἐγγύγου τιμίας καὶ ἀξιοπροσῆκουσας διαχειρίσεως τῆς δικαιοσύνης κατὰ δὲ τὸν D' Angnesscau δὲν δύναται νὰ ᾔηνε τίμιος ἄνθρωπος!

Ἀφορμὴν λαμβάνοντας ἐκ σκανδαλώδους δικαστικῆς διαγωγῆς τῶν ἐνταῦθα Πλημμελειδικῶν, καὶ ἐκ διαπραξέως ἐγκλήματος περὶ ὃ μοι' ὀλίγον θέλει ἀσχοληθῆ ἡ δικαιοσύνη (sic), δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ κολαφίσωμεν τὴν δικαστικὴν ἀκολασίαν διὰ τῶν δριμυτέρων ἐκφράσεων τὰς ὁποίας δικαία καὶ εὐλογος ἀγανάκτησις ὑπαγορεύει ἐν παρομοίαις ἐγκλήμασι, τοσοῦτο μάλλον καθόσον τὸ διαπραχθὲν ἐγκλήμα περιεβλήθη καὶ μὲ τὸ κύριον τῆς ἐπιστήμης σφραγίδος τοῦ ἡμετέρου ἀκυρωτικοῦ, διὰ διαπραξέως ἑτέρου ἐγκλήματος.

Περὶ τῆς διπλῆς ταύτης ἀμφοτέρων τῶν δικαστηρίων παρανομίας, θέλομεν διαπραγματευθῆ ἐν ἐκτάσει δι' ἐπομένον συνεχῶν διατριβῶν, δι' ὧν ἐλπίζομεν ν' ἀποδείξωμεν, ὅτι ἡ δικαιοσύνη ἐν Ἑλλάδι πρὸ πολλοῦ καταστάσα προβληματικὴ, ἐξακολουθεῖ ἀκατασχέτως χωρούσα εἰς τὴν κατὰ πτωσιν τὸ δὲ χεῖριστον, ὅτι τὸ παράδειγμα τῆς θλιβερωτάτης ταύτης καταστάσεως, παρέχει αὐτὸ τὸ ἀνώτατον δικαστήριον τοῦ κράτους, ὅπερ οὐ μόνον τὰ δικαστικὰ ἐγκλήματα, οὕτως εἶπειν, ἀμνηστεύει, ἀλλὰ καὶ ἕτερα ἐν τῇ ἀνεξελέγκτῳ αὐτοῦ κυριαρχίᾳ διαπράττει. Κ.

Ζωηροτάτην ἐνεποίησεν αὐθροῖν ἐν Παιρισίῳ δικαστικὸν σκάνδαλον περὶ οὗ ἡ ἀπὸ 7 Φεβρουαρίου 1888 ἀπόφασις τοῦ ἀκυρωτικοῦ, ὡς ἀνωτάτου πειθαρχικοῦ συμβουλίου, διαλαμβάνει, καὶ ἐκ τῆς ὁποίας δύναται νὰ διδαχθῶσι ὅσοι τῶν παρ' ἡμῖν δικαστῶν ἀγνοοῦσι τὴν ἰερότητα τοῦ ἔξωματος αὐτῶν, ἐὰν ἐπιτρέπηται ἡμῖν νὰ ποιῶμεν καὶ ἐξαίρεσις.

Διακεκριμένης ἱκανότητος καὶ ἀμέμπτου διαγωγῆς ὁ ἀνακριτῆς Βι νι ὦ, εἰς ὃν εἶχεν ἀνεπιτήρητη ἡ ἀνάκρισις τῆς ὑποθέσεως Οὐέλωνος, ἐθεώρησεν εὐλογον, πρὸς μὲρψωσιν τελείας πεποιθήσεως περὶ τῆς ἐνοχῆς τοῦ κατηγορουμένου, νὰ συνδιαλεχθῆ διὰ τοῦ Τηλεφώνου μετὰ τοῦ μάρτυρος Λεγκράντ, ἐξαπατῶν αὐτὸν ὅτι συνωμότης μετὰ τοῦ Οὐέλωνος.

Τὸ γεγονός τοῦτο περιελθὸν εἰς γνῶσιν τῆς Κυβερνήσεως, ἐθεωρήθη ὡς ἀπόδον εἰς τὴν δικαστικὴν ἀξιοπρέπειαν, καὶ ἀμέσως ὁ ἀνακριτῆς διὰ διατάγματος τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἀπηλλέγη τῶν καθηκόντων του! Ἐνοεῖται ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο τῆς Κυβερνήσεως ἐπεκροτήθη ὑπὸ τῆς σώφρονος μερίδος τῆς Γαλλικῆς κοινωνίας. Ἐντούτοις, ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Ὑπουργὸς διέταξε καὶ τὴν πειθαρχικὴν καταδίωξιν τοῦ δικαστοῦ, δι' ὃ, τὸ ἀκυρωτικὸν, ὡς ἀνώτατον πειθαρχικὸν συμβούλιον συνέβη ἐν ὀλομελίᾳ, ἐτιμώρησε τὸν δικαστὴν καὶ πειθαρχικῶς, διότι οὗτος προσπάθησας ν' ἀποσπᾷ παρὰ τοῦ μάρτυρος πληροφορίας ἐπὶ τῆς ὑπὸ ἀνάκρισιν ὑποθέσεως, ἐποίησατο χρῆσιν τῶν μέτρων ἀντικειμένων εἰς τὸν κανόνα τῆς εὐθύτητος οἵτινι ἐν πάσῃ δικαστικῇ ἐνεργείᾳ περιπαύσθη ὡς νὰ τηρῶνται, καὶ οὕτω ἐξέθεσε τὴν δικαστικὴν ἀξιοπρέπειαν.

Οὔτε ἡ νομομάθεια οὔτε ἡ ἑκτακτος ἰκανότης, οὔτε ὁ ἀμέμπτου δικαστικὸς βίος τῆς Βινιῶ ἤρκεσαν νὰ διασώσωσιν αὐτὸν ἐκ τῆς συνεπειῶν τοιοῦτου παραπτώματος. Ἀλλ' εἰς δικαστῆς οὗτος προέβη καὶ μέχρι πλαστῆς γραφῆσεως δικαστικῶν ἀποφάσεων, ὅπως δὲ νόμιμον ὑπόστασιν εἰς ἐγκλήμα νόμου ἀνοπόστοτον, ἢ ἐὰν ἐδημιούργει ἀνυπαρκτά, πραγματικὰ γεγονότα ἕνα καταστήσῃ δυσχερεστέρην τὴν θέσιν κατηγορουμένου τινός, ὅπερ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς δικαστικῆς οὐ σπανίως συνεθίζεται, ὁποῖα θὰ ἦσαν αἱ συνεπείαι τῆς πράξεώς του ἐν Γαλλίᾳ; Ὁ παρ' ἡμῖν ἀνακριτῆς καὶ προεδρεύων τοῦ ποινικοῦ τμήματος κ. Ν. Ψωμάκης, εἰς ὃ καταλληλότατος νὰ δώσῃ τὴν δέουσαν ἐπὶ ὁμοίᾳ ὑποθέσεως ἀπάντησιν. Κ.

Ἡ συνέχεια προσεχῶς.

Εἰσφοραὶ

ὑπὲρ τῶν εὐλογιῶντων ἀπόρων.

Δελτίον β'.

Δ. Σταυπάδος καὶ υἱὸς δρ. 100, Βασίλειος Κρεμίδης δρ. 50, Νικόλαος Βενετσανόπουλος δρ. 50, Ἀναστάσις Μπουκαούρης, δρ. 50, Ἑρρίκος Γκρήν δρ. 50, Παναγ. Κ. Ἀβδελόπουλος δρ. 50, Παναγ. Παπαδιαμαντόπουλος δρ. 30, Κωνσταντ. Παναγιωτόπουλος, δρ. 25, Βασ. Ἀναγνωστόπουλος δρ. 25, Βιργινία Χατζηλιάκου δρ. 25, Πάτροκλος Χαραλάμπης, δρ. 25, Θεμιστ. Καλογεράκης δρ. 25, Π. Ἰγγετ δρ. 15, Κλ. Γκολφινόπουλος δρ. 10, Κ. Ἰωαννίδης δρ. 10, Γεώργ. Κοιζιάς δρ. 5, ἀνώνομος δρ. 5. Τὸ ὅλον δρ. 550. Ἐκ προγενεστέρων συλλογῆς δρ. 5447. Τὸ ὅλον δρ. 5997.

Ἡ ἐπιτροπὴ διήρτησεν τὴν πόλιν εἰς τέσσαρα τμήματα καὶ τὴν παρελθούσαν Μεγάλην Πέμπτην καὶ Παρασκευὴν διένειμεν ἰδιοχειρῶς εἰς τὰς ἀπόρους οἰκογενείας τῶν εὐλογιῶντων τὰ εἶδη ἕξ ποσᾶ ὡς ἀκολουθεῖ. Α'. Τμήμα Ὑψηλῆ Ἀ.

λόνια, και εις όλον την επάνω πόλιν διένειμεν διά των κυρίων Χρήστου Κρητικού Ιατρού, Πανουράκη Ιατρού, Αλεξάνδρου Ιατρού, Πατριάρχου, δρ. 2450.

3ον Τμήμα "Αρειαν, Άγιος Ανδρέας και Τσιβδη, διά των κ. κ. Γεωργ. Διαμαντοπούλου Ιατρού, Κυριάκου Λάππα, Ανδρέου Κ. Παναγοπούλου δρ. 1125.

3ον Τμήμα εδός Καλαβρύτων, εδός Αγίου Νικολάου και Συνοικία Παντανάσσης, διά των κ. κ. Θεοδώρου Ζαίμη Ιατρού, Ανδρέου Μ. Κόλλα, Δημητρίου Σαλταφέρα δρ. 846.

4ον Τμήμα Βλατερού Καμίνια και Αγίου Λιουσιού, διά των κ. κ. Οθωνος Βαχατώρα Ιατρού, και Λουκά Λιάλιου δρ. 1435.

Τό όλον δρ. 5,856

Πάτρι 27 Απριλίου 1888.

(Εκ του Γραφείου της επιτροπής υπέρ των Εύλογιώντων.)

Γ. Δελτίον

Εισφορών υπέρ των εύλογιώντων.

Ίωάν. Κωνοφόρος δρ. 5, Άθην Καραμάνος δρ. 10, Άναστ. Κόλλας δρ. 5, Κ. Αποστολόπουλος δρ. 10, Ζαρ. Ακρατός δρ. 10 Ν. Γιαννόπουλος δρ. 5, Γ. Μπαλαζάκης δρ. 10 Δημητρώπουλος δρ. 10, Δ. Π. Βασιλείου και Σα. δρ. 5, Γρηγ. Σπυρόπουλος δρ. 2, Ανώνυμοι δρ. 4, Π. Καλλιτζής δρ. 5, Δ. Ι. Χρυσόπουλος δρ. 5, Σπυρ. Γεωργίου δρ. 10, Χρ. Μεϊντάνης δρ. 25, Άδελφοί Στεφανόπουλοι δρ. 35, Άδελφοί Σπηλιόπουλοι δρ. 5, Δ. Μιχαλόπουλος δρ. 15 Άνδρ. Γατόπουλος δρ. 30, Άθην. Γιδόπουλος δρ. 50, Β. Γάτσος δρ. 4, Γ. Δανίκας και Σα. δρ. 25, Π. Παλαμάς δρ. 10, Ίωάν. Γκίκας δρ. 10, Παναγ. Χρυσανθίκης δρ. 10, Κοσμᾶς Αναστασόπουλος δρ. 25, Χρήστος Αργυρόπουλος δρ. 5, Αύγουστοι Βόλτικα δρ. 25, Ν. Πετρίπουλος δρ. 10, Κ. Φ. Γκίκας δρ. 6, Γεωργ. Π. Γούνας δρ. 50, Έβστ. Φεργνίνος δρ. 25, Άδελφοί Ραβαζούλα δρ. 5, Σ. Τσικληρήρας δρ. 10, Παναγ. Αναστασόπουλος δρ. 25, Ίωαν, Τσατσώνης δρ. 50, Άδελφοί Γιαννακόπουλοι δρ. 15, Κ. Ν. Αντωνικόπουλος δρ. 20, Άνδρέας Πονήσης δρ. 10, Ίωάν. Γ. Παπαγιάννης δρ. 50, Α. Μπαλαζάκης δρ. 5, Κ. Μ. Κυριακόπουλοι δρ. 5, Δημ. Ζωγράφος δρ. 5, Γ. Κ. Μ. Κωνσταντόπουλος δρ. 5, Ν. Μπαλαζάκης δρ. 5, Ίωάν. Αβραμόπουλος δρ. 5, Άδελφοί Κολλάρου δρ. 10, Γ. Γεωργακόπουλος δρ. 25, Οθων Αεθελωίδης δρ. 50, Δημ. Χαριλάμης δρ. 7, Ζαρ. Πενιόκοπουλος δρ. 5, Π. Καριώτης δρ. 5, Ίω. Κοκκαλάκης 50, Ίω. Π. Ζώης και Σα. δρ. 25, Θ. Γεωργίου δρ. 15, Π. Κουκοβίτικος δρ. 5, Χασαπάκος δρ. 5, Μπουκαλάκης δρ. 5, Βύργ. Σίνος δρ. 50, Βασίλ. Καράμπελας δρ. 150, Δ. Σταθασκόπουλος δρ. 20, Πρ. Τσοβόλης δρ. 100, Ανδ. Κωστόπουλος δρ. 10, Πανελ. Καλαμογάρτου δρ. 25, Μαριγώ Καλαμογάρτου δρ. 10, Ίω. Δημητρόπουλος δρ. 50, Λάππας και Κοντολέλης δρ. 15, Χρυσικόπουλος και Παπασπυρόπουλος δρ. 5, Σ. Δογανόπουλος και Σα. δρ. 10, Ίωάν. Δασκαλόπουλος δρ. 25, Κ. Φαρλόπουλος δρ. 25, Δ. Ανδρικόπουλος δρ. 15 Δ. Σταορίδης και Σα. δρ. 3, Ε. Ν. Παπανικολάου δρ. 5, Γ. Φακίης δρ. 5, Αγ. Ηλίουπουλος δρ. 5, Μαριώτης και Ραπτάκης δρ. 5, Κ. Καλυδοκάς, δρ. 10, Σπυρίδης και Τασσόπουλος δρ. 15, Ίωαν. Κοντανδρίδης δρ. 10, Γ. Θεοδώροπουλος δρ. 25, Σπυρίδης Βεζαργός και Σα. δρ. 20, Π. Λάππας και Λάσκαρης δρ. 25, Αργυμιντζής και Φιλόπουλος δρ. 15, Ανώνυμοι δρ. 20, Παναζόπουλος και Άθανασίου δρ. 5, Β. Ταυλάς ή Δάσκαλος δρ. 10, Σπύλ. Μενούκος δρ. 10, Τσιλιζιάς Κολυβός δρ. 10, Αρ. Μανιατόπουλος δρ. 2, Π. Βενιζζανόπουλος δρ. 10, Άθ. Περιβολαρόπουλος δρ. 50, Άγαθ. Δημητρακόπουλος δρ. 25, Άνδ. Ανδρικόπουλος

ή Μιουράνης δρ. 10, Άνδρ. Κουτσικόπουλος δρ. 25, Χαρ. Κρητικός δρ. 5, Σ. Μιχαλόπουλος δρ. 5, Άντων. Γιαννακόπουλος δρ. 10, Γαζετόπουλος και Σπυρόπουλος δρ. 10, Χρ. Κοσαρόπουλος δρ. 10, Ίω. Β. Κάλλας δρ. 25, Αρ. Παπαχρηστόπουλος, δρ. 5, Σ. Ιατρόπουλος και Σα. δρ. 5, Γ. Ψωρόπουλος δρ. 5, Οδ. Μπαρμπαρέσσος δρ. 40, Δημητρώπουλος και Άναγνωστόπουλος δρ. 20 Ίωάν. Μιχαλόπουλος δρ. 10, Ντακόπουλος και Άλιβίζος δρ. 5, Άλεξ. Δημακόπουλος δρ. 5, Παπαχρηστόπουλος και Σοφιανόπουλος δρ. 5 Άωνανίδης και Παπασακελιών δρ. 10 Σ. Σπυράκος και Σα. δρ. 25, Ντούκουρης δρ. 5, Άντωνικόπουλος δρ. 5, Γ. Καλέκας δρ. 5, Καλλιακούδας Παππάς και Σα. δρ. 15, Άδελφοί Σατωλιά και Σα. δρ. 5, Άνδρ. Γεωργόπουλος δρ. 5, Διον. Βασιλειάδης δρ. 10, Άδελφοί Παπαϊωάνου δρ. 15, Σ. Μέγας δρ. 5, Άνδ. Πάτσας δρ. 10, Παναγ. Θεοφίλου δρ. 25 Γ. Δρούκας δρ. 7, Άναστ. Παπαγιάννης δρ. 75, Γιαννόπουλος και Καλλιόπουλος δρ. 10, Β. Βιτάλης δρ. 10, Τριανταφυλλόπουλος και Νικολόπουλος δρ. 5, Άγγελλής Κωνσταντόπουλος δρ. 10, Θρασίβ. Συριοπούλος δρ. 10, Μεϊντάνης και Λάγγυρας δρ. 25, Πατρόπουλος και Βύσταθλου δρ. 5, Παναγ. Γούνας δρ. 20, Μάνθος Παπαζήσιμου, δρ. 5, Χρηστόπουλος και Τσατίσης δρ. 10, Γ. Κοκκαλάκης δρ. 15, Άδελφοί Πιτουρά δρ. 10 Καλλιωνίτης και Λόντος δρ. 5, Άνδρ. Σωφρονόπουλος δρ. 25, Άδελφοί Κουκούλη δρ. 40, Σ. Αρχικόπουλος δρ. 10, Ίωαν. Ηλιόπουλος δρ. 5, Νικόλ. Χαϊδόπουλος δρ. 50, Διογ. Γεωργίου δρ. 10, Άδελφοί Κάτζις δρ. 10, Π. Δριβελόπουλος, δρ. 25, Αν. Μανιάτης δρ. 25, Σπηλ. Γεωργόπουλος δρ. 5, Άδ. Παπανικολάου δρ. 10, Άδελ. Άναγνωστόπουλοι δρ. 45, Άνώνυμοι δρ. 25, Π. Δημητρώπουλος δρ. 10, Θ. Αργυρόπουλος δρ. 75, Βασ. Σάνος και Σα. δρ. 25, Χαρίλ. Ακρατόπουλος δρ. 50, Α. Θεοφίλου δρ. 10, Β. Ανδρικόπουλος δρ. 5, Ίωάννης Λιναρδός δρ. 6, Άδελφοί Σταύρου δρ. 5, Νικόλ. Κορύλλος, δρ. 5, Ηλ. Χαρώνης δρ. 10, Κώστ. Γκολφινόπουλος δρ. 25, Νικόλ. Κοκόνεζος δρ. 10, Άνώνυμοι δρ. 3, Π. Μπουκαούρης δρ. 25, Π. Κόκκαλης δρ. 10, Άδελ. Σταυρόπουλοι δρ. 15, Δ. Λιθερίου δρ. 5, Π. Πετρόπουλος δρ. 5, Π. Γκίκας δρ. 15, Κ. Άλεξόπουλος δρ. 4, Α. Μιμίγκας δρ. 5, Γ. Συρογιαννόπουλος δρ. 10, Γ. Ηλιόπουλος δρ. 5, Κ. Σταθασκόπουλος δρ. 10, Θ. Συριοπούλος δρ. 40, Ν. Θωμόπουλος δρ. 50, Γ. Παλαιολόγος και Σα. δρ. 15, Θ. Λαϊνάκης δρ. 25, Γ. Σακελλαρόπουλος Ιατρός δρ. 10. Τό όλον δρ. 2,977. — Έκ προηγουμένων εισφορών 5,997, δρ. Ητοι τό όλον δρ. 8,974.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ

Υπό

ΣΤΕΦΑΝΟΥ Ν. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ.

Τό δεύτερον μέρος της έν λόγω Ιστορίας, περιλαμβάνον πέντε κεφάλαια πραγματεύεται έν μόν τῷ 4 κεφαλαίῳ περί Φαρῶν, Τρίταιας, Ωλένου και Δύμης.—Περί πολιτεύματος τῶν Πατρῶν, περί ἀρχαϊκῆς συμπολιτείας, και τῆς συμμετοχῆς έν ταύτῃ τῶν Πατρῶν. Περί τῆς ἐπακολουθησῆσης μετά ταῦτα μακρᾶς εἰρήνης, ἥτοι πολιτικῆς και στρατιωτικῆς ἀπραξίας και περί ἠθῶν και ἐθίμων. Έν δὲ τῷ δευτέρῳ κεφαλαίῳ τοῦ μέρους τούτου διασκοποῦνται αἱ Πάτριαι ἐπὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου. Έν τῷ τρίτῳ κεφαλαίῳ ἱστοροῦνται αἱ Πάτριαι ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν Μακεδόνων ἀνασύρονται ἀπὸ τῆς τῶς ἀφανείας τῶν παλαιῶν τινος Πατρείς, και ἐκτίθενται ἄλλα τινά γεγονότα. Τό τέταρτον κεφάλαιον περιλαμβάνει τὴν ἀνασύστασιν τῆς ἀρχαϊκῆς συμπολιτείας, και τὰ κατ' αὐτὴν μέχρι τῆς πτώσεως τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τοὺς Ῥωμαίους (281—146 π. χ.) Έν τῷ

πέμπτῳ κεφαλαίῳ, τῷ και τελευταίῳ τοῦ δευτέρου μέρους, ὁ συγγραφεὺς ποιεῖ γενικὴν ἐπισκόπην τῶν Πατρῶν ὑπὸ ἑποφιν πνευματικῆς ἀναπτύξεως.

Ἐναλλόμενοι συνοπτικῶς τό δεύτερον τοῦτο μέρος, εὐρίσκομεν γνωρίζόμενα ἡμῖν έν ὄλη τῇ δυνατῇ ἐμφανείᾳ τὰ περί Φαρῶν, τῆς πόλεως ταύτης, ἥτις ἀνήκει εἰς τὴν ἐπαρχίαν Πατρῶν, τῆς κτίσεως και τοποθεσίας αὐτῶν, τῶν ποταμῶν και βράκων τῶν γεινναζουσῶν αὐτῇ, τῶν ὀρέων, λόφων και δασῶν, και τῶν ἀγαλαμάτων, ναῶν και τῶν μυθευμάτων αὐτῶν, ὡς και τὰς νεωτέρας ὀνομασίας εἰς αἱ μετέπειτα τὰ μέρη ταῦτα, και προσδιορισμὸν ὡς ἐγγύστα τῶν θέσεων έν αἱς εἰκνετο ταῦτα κατὰ γνώμας ἀρχαίων και νεωτέρων περιηγητῶν, αἱ δὲ ἡμέτερος συγγραφεὺς δὲν παραλείβει εἰκῆ και ἀβασανίστως. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διέρχεται και διὰ τῆς Τρίταιας ἢ Τριταίας, και τῆς Ωλένου, πόλεως κειμένης μεταξύ Πατρῶν και Δύμης και καθέκει εἰς τὴν δυσμικωτάτην πασῶν τῶν ἀρχαίων πόλεων, τὴν Δύμην, ἥτις ἔκειτο μὲν παρά τὴν θάλασσαν, ἀλλ' ἦν ἀλίμενος. Ἐνταῦθα εὐρίσκει ὁ συγγραφεὺς και ἓνα δρομέα τὸν Οἰβάταν, ὅστις νίκησας εἰς Ὀλυμπίαν και οὐδὲν λαθὼν παρά τῶν Ἀχαιῶν γέρας ἐξείρετον, κατηράσθη μηδείᾳ ἐκ τῶν Ἀχαιῶν νᾶ νίκησῃ τοῦ λοιποῦ έν Ὀλυμπία και εἰσηκούσθη ἡ κατάρα αὐτοῦ. ἄχρις οὗ μαθήθητες τοῦτο οἱ Ἀχαιοὶ παρά τῶν Δελφῶν ἀπέδωκαν και ἄλλας τιμὰς τῷ Οἰβάτῃ και ἀνέθηκαν πρὸς τοῦτοις και τὴν εἰκόνα αὐτοῦ εἰς Ὀλυμπίαν, και ὅσοι τοῦ λοιποῦ ἐβελλον ν' ἀγωνισθῶσιν εἰς τὰ Ὀλύμπια, ἔθλον πρῶτον τῷ Οἰβάτῃ και ἀν ἐνίκων ἑστεράνουν τὴν εἰκόνα αὐτοῦ. Οὐχ' ἦττον ὄμως και με ὄλον τὸν ἐξίλασμον τοῦτον ἕτερος Δυμαῖος δὲν φαίνεται νίκησας έν Ὀλυμπία εἰμὴ Παταϊκός τις.

Έν τῇ ἐκδρομῇ ταύτῃ ἦν ὁ ἡμέτερος συγγραφεὺς, ἐπιτήσατο εἰς Φαρὰς, Τρίταιαν, Δύμην και Ωλένον δρᾶττεται πρὸς τοὺς ἄλλους και τῆς εὐκαιρίας, καθ' ἣν ἀρχαιολογῶν περί ὀνοματοθέτου τῆς Ωλένου ἐρχεται εἰς τὴν σύζυγιαν Ἡραίστου και Ἀφροδίτης, ἀποφανόμενος ὑπὸ τὸ κάλυμμα ἐξηγητοῦ μύθου, ὅτι ἀδὲν πρέπει τις νᾶ νυμφεύηται τις γυναῖκα ὠραίαν ἐνῷ αὐτὸς εἶναι ἀσχημος, ἢ νᾶν ἐνῷ αὐτὸς εἶναι γέρον, διότι τὴν τοιαύτην σύζυγιαν ἀναμένει τὸ θλιβερόν δυστύχημα τοῦ Ἡραίστου, ὅστις μ' ὄλα τα πλεονεκτήματα τὰ δροποιε παρῆχεν αὐτῷ ὁ κλάδος οὗ θεός ἦτον, οὐχ' ἦττον ἡ χαλότης του και λοιπὴ δυσμορφία και ὡς ἐκ τῶν ἔργων του βυραρότης καθίστα αὐτὸν ἀποτρόπαιον και βδελυκτὸν εἰς τὴν σύζυγιαν του, τῇ Ἀφροδίτῃ, τὴν θεᾶν τῆς ὠραιότητος τῶν ἐρώτων και καρδιῶν, ἥτις ἐβλεπε πρὸς τὸν Ἄρην τὸν θεὸν τῶν πολέμων και τῆς αἱματοκυλίσεως τῶν δειλαίων θνητῶν!

Έχων οὕτω πρὸ αὐτοῦ ὁ συγγραφεὺς δώδεκα πόλεις, Πάτριαι, Φαρὰς, Τρίταιαν, Δύμην, Ωλένον, Αἴγιον, Αἰγᾶς, Αἰγείραν, Βούρα, Πελλήνην, Ῥύπας και Βλίκην, ἀναγράφει ταύτας βασιλευσμένας διαδοχικῶς ὑπὸ τῶν ἀπογόνων τοῦ Τισσαμενοῦ μέχρις οὗ, καταλυθείσης τῆς βασιλείας μετά τὸν τοῦ Ὠγόγου θάνατον, ἐπειδὴ οἱ υἱοὶ τούτου ἀνόμως και δεσποτικῶς ἐβασίλευον, μεταβάλλουσι τὸ πολίτευμα εἰς δημοκρατίαν. Ἄλλ' ἡ πρώτη αὐτῆ περιόδος τῆς ἀρχαϊκῆς δημοσπονδίας παρουσιάζει σύνδεσμον μᾶλλον θρησκευτικὸν ἢ πολιτικόν διαλύεται δὲ μετά τὴν έν Καιρινεῖα μάχην χωρὶς νᾶ καταλίπη έν τῇ ἱστορίᾳ ἀξιόλογόν τινα δρᾶσιν πολιτικῆν, ἢ λάμψιν πολεμικῆν. Οἱ Πατρείς, γεωργικὸς, αὐτάρκης και εἰρηνικός λαός, ἐπιμελῶς ἐκαλλίεργον τὸ θασιλὲς τῆς χώρας αὐτῶν ἔδαφος, δρέποντες έν ἀνέσει τοὺς δημοκρατικοὺς καρπούς μη ἐκζητοῦντες δὲ ἄλλο τι εὐρύτερον στάδιον, εἴτε θαλασσοποροῦντες, εἴτε ὀδεύοντες μακρὰς πορείας ἤρουντο εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῶν προϊόντων τῆς χώρας τῶν και εἰς ἐορτὰς και ξεφαντώματα, τὰ ὅποια καθήδυνε και ἐρέδρουν εἰς μᾶλλον ὁ εὐώδης ἐγγύριος οἶνος. Οἱ οἰκτῶν ἐνταῦθα γὰρ κτήρ τῶν Πατρῶν ἐπέφερε μὲν χαλάρωσιν τινὰ

της προς τα πολεμικά προτέρια αυτών βρήκη, ουχ
ήτιον όμως συνετέλεσε τὰ μάλιστα εἰς τὸ νὰ δια-
τηρήσωσι ἀλώεστα τὰ ἀπλά και ἀγνά ἕθη και
ἔθιμά των, ἅτινα μόνον κατὰ τὴν ῥωμαϊκὴν κατὰ-
κτησιν και ἐπιμείξαν εἰς παντελὴ περιπέσαν ἐκ-
λυσιν.

(Ἀκολουθεῖ).

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΜΠΟΤΗΣ

Τὴν ὥραν καθ' ἣν φειδρά ἐτελείτο ἡ τελοῦσά της
ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, ὅστις νικήσας τὸν θάνα-
τον ἐδωρήσατο ἡμῖν τὴν ζωὴν, ὑπερῆς ἀληθῶς
εὐγενῆς και ὠραία μετακαλεῖτο ἐκ τοῦ προσκαιροῦ
βίου εἰς τὴν ζωὴν τῆς αἰωνιότητος.

Ἦτο ἀληθῶς πολῦτιμος ὑπερῆς ὁ Κωνσταν-
τῖνος Μπομποτής. Καρδία, νοῦς, μάθησις ἡ ἱ-
ερά τριλογία, ἡ ἐν ἁρμονίᾳ ἀνάπτυξις παροῦ-
σιάζει ἡμῖν τὸν ἐν πραγματικότητι τύπον τοῦ ἰ-
δανικοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Πολλάκις φύνται ἀθη προφῶως, παρὰ τὴν
ἐποχὴν των φύνται θνησίθια. Πόσα δὲν ἔχο-
μεν παραδείγματα διὰ και ἐν τῷ ἡθικῷ κόσμῳ
ὑπάρχουσι νόμοι σταθεροὶ ἀναλλοίωτοι καθ' ὑ-
ποπόσειν ἀκριβῆ των νόμων ἐκείνων; Οἱ μὲν
καταληπτοὶ ταῖς αἰσθήσεσι, τοῖς ὀφθαλμοῖς, αἰ-
δῶ νοητοὶ τῇ ψυχῇ. Μῖδου ἡ ἡθικὴ ὑπερτέρεσις
τοῦ ἀνθρώπου.

Τὸν Κωνσταντῖνον προφῶως μαρτυροῦντα ἐθρήνη-
σαν εὐκρινῶς οἱ γνωρίζοντες αὐτόν. Τὰ της κη-
δείας ἀνέλαβον οἱ συναδελφοὶ αὐτοῦ δικηγόροι
καταθέσαντες και στέφανον. Καί τοι ἡ κηδεία ἐ-
γένετο κατὰ τὴν ὥραν της ἐ' ἀναστάσεως και
συνεπῶς ὡς ἐκ της ἡμέρας δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ
εἰδοποιηθῶσι πολλοὶ ἐν ταῦτοις πλῆθος ἀπειρον
ἐκλεκτοῦ κόσμου ἡκολούθησε τὴν κηδείαν.

Ἐν τῷ ναῷ δύο ἐξεφωνήθησαν λόγοι, ὁ εἰς
ὑπὸ τοῦ φίλου του δικηγόρου κ. Πασιδάδῃ, πλή-
ρης φιλοσοφικῶν θεωρημάτων και ἀληθειῶν και ἕ-
τερος παρὰ τοῦ φίλου του δικηγόρου κ. Εὐσταθίου
Μηλιῶν, μάλιστα εἰδοποιηθῆντος, αὐτοσχεδίως και
μετὰ πάθους πολλοῦ. Ἀόγος μᾶλλον παρηγορη-
τικὸς ἐν τῷ συνέδρῳ τὴν ἡμέραν της ἀναστάσεως
πρὸς τὸν θάνατον.

Τελευτώμεν τὴν παρούσαν βραχυτάτην νεκρο-
λογίαν τοῦ πολυτίμου μεταστάντος νέου διότι ἀ-
ληθῶς ὡς εἶπεν ὁ δεύτερος λαλήσας «ὅταν ἡ καρ-
διά ἀληθῶς πονεῖ ὁ λόγος εἶναι βραχύς, σύντομος,
ἀλλ' ἐκφραστικὸς».

Ὁ δ' ἔνθουμῶμεθα Κώστα ἐπὶ πολλῷ, διότι ἦτο
σπανία ὑπερῆς. Σ.

Ἀξιότιμος κ. Συντάκτα τοῦ «Φορολογου-
μένου». Καταχωρήσατε παρακαλῶ εἰς τὸ φύλ-
λον σας τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις.

Ἐπειδὴ τινες σκοπίμως φαίνεται, διέδοσαν ὅτι
ἐγὼ εἶμαι ὁ γράψας τὸν ἔμμετρον λβελον κατὰ
ἀξιοτίμων προσώπων της πόλεως μας ἐν τῇ σατυ-
ρικῇ ἐφημερίδι «Παλιάνθρωπος», ἀναγκάζομαι νὰ
δηλώσω ὅτι οὐδέποτε κατεδέχθην ἀνωμόως νὰ
ὑβρίσω τινὰ διὰ τοῦ τύπου. Ἀποδοκιμάζω μᾶ-
λιστα ἀπολύτως τὸν λβελον αὐτόν, ὡς και προση-
γορούμεν τινὰ σταλέντα περὶ τοῦ χοροῦ της Λέσχης
ἐν τῇ αὐτῇ ἐφημερίδι, ὡς ὑβρίζοντας κακοβούλως
εὐυπόληπτα της ἡμετέρας κοινωνίας πρόσωπα.

Διατελῶ μετ' ὑπολήψεως
Πέτρος Ν. Πετρόπουλος.

ΔΙΑΦΟΡΑ

—(—)

Πρῶτος ἀστυνόμος τοῦ δήμου ἡμῶν δὲν διωρί-
σθη εἰσέτι οὐδείς.

— Ἡ νόσος εὐλογία διατελεῖ εἰς ὑρεσιν τινά.
Ὁ ἴριθμός των καθ' ἐκαστὴν κρουσμάτων ὡς και
των θανάτων εἶναι μειωμένος.

— Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐτελέσθησαν ἐν-
ταῦθα εὐόνοι οἱ γάμοι της καλλίστης και χρῆ-
στης δεσποινίδος Ἐλευθερίας, θυγατρὸς τοῦ ἀξι-
τίμου συμπολίτου μας κ. Π. Δημητροπούλου δικη-
γόρου μετὰ τοῦ κ. Γ. Λάσκαρη ἐμπόρου, των παρι-
σταμένων συγγενῶν εὐχομένων τοῖς νεονύμφεσι βίον
εὐδύμωνα.

— Ὁ νεώτερος των ἐκ Πύργου καλλίστων ἀ-
δελφῶν κ. κ. Ἀθανασοπούλων, Γεώργιος, διήλθε
προχθὲς της πόλεως μας, μετὰ της δεσποινίδος
ἀδελφῆς των Παναγιώτας, μεταβαίνων διὰ μέ-
σου Ἀθηνῶν εἰς Μασσαλίαν δι' ἐμπορικὰς ἐργα-
σίας. Οἱ ἐνταῦθα φίλοι της οἰκογενείας προ-
πεμψαν αὐτοὺς μέχρι τοῦ σιδηροδρομικοῦ Σταθ-
μοῦ, εὐχηθέντες αἰσίαν ἐπάνοδον. Δ.

— Ἐκ των ἐν Ἀθήναις Καταστημάτων τοῦ ἐκ-
δότου Ἀνίστη Κωνσταντινίδου ἐξεδόθη τὸ Βον
τεύχος τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Λεξικοῦ τοῦ Ἀλ.
Ρ. Ραγκαβῆ, περιέχον 24 εἰκόνας ἐν τῷ κειμένῳ
και ὀλοσέλιδον εἰκόνα της Ἀκροπόλεως κατὰ
τὴν ἀρχαιότητα. Ἐκαστον τεύχος τιμᾶται ἐνός
φράγκου, οἱ προπληρώνοντες τὸ ὄλον σύγγραμμα
ἦτοι και τὰ 50 τεύχη τὸ λαμβάνουσιν ἀντὶ 30
μόνον φράγκων. Τὸ τρίτον τεύχος ἐκδίδεται
μετ' ὀλίγας ἡμέρας.

— Ὁ ἱεροκήρυξ κ. Ἠλίας Βλαχοπούλος δι-
ήλθη τὴν προσεχὴ Κυριακὴν ἐν τῷ ἐνταῦθα ἱερῷ
ναῷ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου.

Ἀριθ. 2907
Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως των Ἑλλήνων Γε-
ωργίου τοῦ Α'.

Τὸ Πρωτοδικεῖον Πατρῶν συγκείμενον ἀπὸ τοῦς
δικαστὰς Π. Τραμοντάναν πρόεδρον εἰσηγητὴν,
Ιω. Μπακόπουλον και Σπ. Οἰκονομόπουλον.

Συνεδριάσαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του
τὴν 21 Νοεμβρίου 1887, παρουσίας τοῦ τῷ Εἰσαγ-
γελεύοντος δικηγόρου Γ. Τσερτίδου, καλουμένου
τοῦ Εἰσαγγελέως και των ἀμέσως αὐτοῦ ἀναπλη-
ρωτῶν και τοῦ ὑπογραμματέως Α. Α. Τασσοπού-
λου, ἵνα δικάσῃ τὴν ἐξῆς ὑπόθεσιν μεταξὺ.

Τοῦ ἐνάγοντος Δ. Η. Σαλταφέρα, κατοικοῦ Πα-
τρῶν, παραστάντος διὰ τοῦ νομίμου πληρεξού-
σιου του Γ Σουλιώτου δικηγόρου και τοῦ ἐνα-
γομένου Ἀθανασίου Κοτομμάτη, κατοικοῦ Κε-
φαλόβρυσο, μὴ παραστάντος ποσῶς.

Ὁ ἐνάγων διὰ της πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο
ἀπὸ 23 Ἰανουαρίου 1887 ἀγωγῆς του ἐξέθεσεν ὅτι
ὁ ἀντίδικος τῷ ἐξέδωκεν εἰς τὴν διαταγὴν του
τὸ ἀπὸ 11 Ὀκτωβρίου 1884 γραμματίον διὰ τοῦ
ὀποῦ τοῦ ὑπεσχέθη νὰ τῷ πληρώσῃ μετὰ μῆνας
εἰς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του δραχ. νέας 467 και
69,00 προσεχομένας ἀπὸ ἀξίαν ἐμπορευμάτων
πρὸς μεταπώλησιν ὡς τὸ ἐκ δραχ. νέων 517 και
45,60 γραμματίον εἰς διαταγὴν Λεωνίδα Κόκ-
καλη, ὅπερ οὗτος μετεβίβασε τῇ διαταγῇ αὐτοῦ
διὰ τακτικῆς ὀπισθογραφῆσεως και ὅπερ ἔληξε τὴν
10 Ἀπριλίου 1885 και ὁ ἀντίδικός του εἰσέτι
δὲν ἐπλήρωσε τὰ γραμματία ταῦτα, καταστάντα
πρὸ καιροῦ ληξιπρόθεσμα και των ὀποῦν τὸ πο-
σὸν ἀνέρχεται ἐν ὄλῳ εἰς δραχ. νέας 955 και
14,00 και διὰ τοῦς ἐν αὐτῇ λόγους ἠτήσαστο νὰ
ὑποχρεωθῇ ὁ ἐναγόμενος νὰ τῷ πληρώσῃ τὰς
ἀνωτέρω δραχμ. νέας 985 και 14,00 ἐντόκως
ἀπὸ της λήξεως των γραμματίων μέχρι ἐξοφλή-
σεως, ν' ἀπαγγελοῦν κατ' αὐτοῦ προσωπικὴ κρᾶ-
τησις και προσωρινὴ ἐκτέλεσις και καταδικασθῇ
εἰς τὰ ἐξῆς.

Προκειμένης συζητήσεως
Ὁ πληρεξούσιος τοῦ ἐνάγοντος διὰ των ἐγγρά-
φων προτάσεών του ἠτήσαστο ὅτι ἐν αὐταῖς.

Ἀκούσαν αὐτοῦ και προρορικῶς και
τοῦ Εἰσαγγελεύοντος
Ἰδὸν τὴν Δικογραφίαν και
Σκεφθεὶ κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ καθὰ προκύπτει ἐκ τοῦ ἀπὸ 29 Σεπ-
τεμβρίου ε. ε. ἀποδεικτικοῦ ἐπιδόσεως τοῦ δι-
καστικοῦ κλητῆρος των ἐν Μεσολογγίῳ Πρωτο-
δικῶν Πάνου Κ. Βαζούρα, ἡ προκειμένη ἀγωγή
ἐπεδόθη νομίμως και προσηκόντως τῷ ἐναγομένῳ,
ὅστις μὴ ἐμφανισθεὶς σήμερον πρὸς συζήτησιν της,
ἐκφωνήσεως κατὰ τὴν ἐκ τοῦ πινακίου σιμᾶν
της, δικάζεται ἐρήμην και ἐπιδικάζονται αἱ κατ'
αὐτοῦ προτάσεις και αἰτήσεις τοῦ ἐνάγοντος ὡς
νόμιμοι και ὡς μὴ ὑπαρχούσης κατ' αὐτοῦ ἐνστά-
σεώς τινος προσβλητέας ἐξ ἐπαγγέλματος.

Διὰ ταῦτα
Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου Ἀθαν. Κοτο-
μάτη. Δέχεται τὴν προκειμένην ἀγωγὴν τοῦ ἐ-
νάγοντος. Ὑποχρεοῖ τὸν ἐναγόμενον ἵνα και διὰ
προσωπικῆς του κρατήσεως πληρώσῃ τῷ ἐνάγοντι
δραχ. νέας ἐνεσκασίας ὀγδοήκοντα πέντε και
14,00 (985 και 14,00), ἐντόκως ἀπὸ της λή-
ξεως των γραμματίων μέχρι ἐξοφλήσεως.

Καταδικάζει αὐτόν εἰς τὰ ὑπὲρ τοῦ ἐνάγοντος
δικαστικὰ ἐξῆς δραχ. εἰκοσιν (20) και τὰ τέλη.
Διατάσσει τὴν προσωρινὴν της παρουσίας ἐκτέλεσιν.

Ἀπεφασίσθη ἐγένετο και ἐδημοσιεύθη ἐν Πά-
τρας τὴν 21ην Νοεμβρίου 1887.

Ὁ Πρόεδρος
Π. Τραμοντάνας
Ὁ ὑπογραμματεὺς
Α. Α. Τασσοπούλος

Ἐντέλλεται πρὸς πάντα μὲν κλητῆρα νὰ
ἐκτελέσῃ ζητηθεὶς τὴν παρούσαν ἀπόφασιν, πρὸς
πάντας δὲ τοῦς εἰσαγγελεῖς νὰ ἐνεργήσωσι τὸ καθ'
ἑαυτοῦς και πρὸς ἅπαντας τοῦς διοικητὰς και
καὶ ἄλλου ἀξιωματικοῦς της δημοσίου δυνάμεως
νὰ δώσωσι γέγραπτο βεβαίωσις ὅταν νομίμως ζητη-
θῶσι. Πρὸς βεβαίωσιν τοῦτου τὸ πρωτότυπον της
παρούσης, ὑπογράφεται παρὰ τοῦ Δικαστηρίου και
τοῦ γραμματέως.

Ἐν Πάτρας 20 Νοεμβρίου 1887

Ὁ Δικαστὴς
Π. Τραμοντάνας
Σπ. Στεφανόπουλος
Κ. Γκοτζόπουλος
Ὁ Δικ. Γραφεὺς
Χρ. Ράπτης.

Ἀριθ. 2712 ἀποϋνεπίκει
Ὅτι ἀπὸ ἡμῶν ἐκτελεστον.

Ἐν Πάτρας τὴν 20 Νοεμβρίου 1887
ὡς νὰ Γραφεὺς
(Τ. Στέφαν. Π. Ράπτης)

Ἀκριβῆς ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ
ὅπερ ἄρμόδιος κλητῆρ παραγγέλεται νὰ ἐπιδώσῃ
νομίμως πρὸς τὸν κύριον εἰσαγγελεῖα των ἐνταῦθα
Πρωτοδικῶν, διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς ἀντί-
δικόν μας Ἀθανάσ. Κοτομμάτην κάτοικον πρώην
«Κεφαλόβρυσον» πρὸς γινῶσιν του, ἐπιτασσόμενον
ἵνα ἐμπροσθέσμως μᾶς πληρώσῃ 1) τὸ κεφάλαιον
δραχ. νέας ἐνεσκασίας ὀγδοήκοντα πέντε και
14,00 (985 και 14,00) ἐντόκως 9 τοῖς 0)0 ἐ-
πίσως ἀπὸ της λήξεως των γραμματίων μέχρι
ἐξοφλήσεως. 2) Τὰ δικαστικὰ ἐξῆς δραχ. εἰ-
κοσιν (20). 3) Τὰ τέλη της σημάνσεως δραχμ.
ἐπτὰ (7) και 4) διὰ τὸ ἀπόγραφον ἀντίγραφον, ἐ-
πιταγὴν ἐπίδοσιν κλπ. δραχ. εἰκοσιν πέντε
(35) ἀπᾶσας ἐντόκως μέχρι ἐξοφλήσεως ἄλλως
κλπ. δημοσιευθῆτω δ' ἡ παρούσα ὀλοκλήρως
διὰ της ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Φορο-
λογούμενος».

Πάτρας 15 Μαρτίου 1888
Ὁ πληρεξούσιος τοῦ Δ. Η. Σαλταφέρα δικηγόρος
Γ. Κ. ΣΟΥΛΙΩΤΗΣ

Εἰς τὸ τυπογραφεῖον τοῦ «Φορολογουμένου»
πωλεῖται ἡ νεωστὶ ἐκδοθεῖσα «Ἱστορία των Πα-
τρῶν» ὑπὸ Στεφ. Ν. Θωμοπούλου ἀντὶ δραχ. 5.